

KWESTIONARIUSZ DLA KANDYDATA NA KOMISARZA**Andrius KUBILIUS****Obrona i przestrzeń kosmiczna****1. Ogólne kompetencje, zaangażowanie w sprawę europejską i niezależność osobista**

Jakie aspekty Pana kwalifikacji i doświadczenia mają szczególne znaczenie dla sprawowania obowiązków komisarzy i promowania ogólnego interesu europejskiego, zwłaszcza w obszarze, za który byłby Pan odpowiedzialny? Jak przyczyni się Pan do realizacji wytycznych politycznych Komisji? Jak zamierza Pan uwzględnić aspekt płci i włączyć perspektywę płci do wszystkich obszarów polityki podlegających Pana resortowi? W jaki sposób będzie Pan realizować włączanie problematyki młodzieżowej do głównego nurtu polityki?

Jak może Pan wykazać przed Parlamentem Europejskim swoją niezależność oraz zapewnić, że żadna działalność prowadzona w przeszłości, w chwili obecnej ani w przyszłości nie będzie podawać w wątpliwość Pana rzetelności w wywiązywaniu się z obowiązków komisarzy?

Od ponad trzech dekad poświęcam życie polityce i promowaniu wspólnego interesu. Do polityki trafiłem ze środowiska akademickiego (fizyka) w 1988 r., w czasie powstania ruchu „Sąjūdis” i pokojowej walki narodu litewskiego o odzyskanie wolności po 50 latach okupacji przez Związek Radziecki. Wiele z moich wartości jest zakorzenionych w tym czasie „Sąjūdisu”, odbudowy państwa litewskiego i powrotu do rodziny europejskich demokracji. Podczas całej mojej działalności politycznej zawsze byłem przekonany Europejczykiem. Członkostwo Litwy w UE i NATO jest przykładem historycznego cudu – pomogło umocnić niepodległość i umożliwiło wyjątkowy sukces gospodarczy i społeczny. Dlatego jestem przekonany o bezprecedensowym potencjale transformacyjnym członkostwa w UE i NATO, który można ponownie wykorzystać w innych częściach Europy.

W ciągu mojej kariery politycznej zajmowałem różne stanowiska przywódcze, co pozwoliło mi zgromadzić bogatą wiedzę, doświadczenie i umiejętności. Dwukrotnie pełniłem funkcję premiera Litwy (w latach 1999–2000 i 2008–2012). Pierwszy raz w czasie, gdy mój kraj zmagał się z głębokim kryzysem gospodarczym (związanym z rosyjskim kryzysem gospodarczym z 1998 r.), a drugi raz podczas światowego kryzysu finansowego w latach 2008–2012. Dzięki niepopularnym, ale niezbędnym reformom i restrukturyzacji, a także dzięki skutecznej pomocy ze strony UE, moje rządy zdołały skutecznie przezwyciężyć te kryzysy.

Od samego początku rewolucji na Majdanie staram się pomóc w skonsolidowaniu międzynarodowego wsparcia dla Ukrainy. W 2022 r. zainicjowałem globalną sieć parlamentarną „Zjednoczeni dla Ukrainy” (U4U), która na całym świecie popiera sprawę Ukrainy. Jak nowo wybrana przewodnicząca Komisji Ursula von der Leyen zauważyła w swoich wytycznych politycznych: „najlepszą inwestycją w bezpieczeństwo Europy jest inwestowanie w bezpieczeństwo Ukrainy”. Z drugiej strony UE musi być gotowa na „najbardziej ekstremalne sytuacje militarne” (o których wspominałem w moim piśmie określającym zadania). W tym celu potrzebujemy „systemowej reformy obronności Europy” (Ursula von der Leyen, GLOBSEC, 30.8.24).

Z powodu rosyjskiej wojny przeciwko Ukrainie stoimy w obliczu najgłębszego kryzysu bezpieczeństwa na kontynencie europejskim od czasu II wojny światowej. Kryzys ten stanowi szansę. Jak powiedział Jean Monnet w 1957 r. „Europa będzie się kształtować w kryzysach i będzie sumą rozwiązań przyjętych w odpowiedzi na te kryzysy”. Jak wskazano w wytycznych politycznych, musimy wyjść z obecnego kryzysu bezpieczeństwa poprzez utworzenie Europejskiej Unii Obrony.

W związku z tym moim obowiązkiem, w ścisłej współpracy z wysoką przedstawicielką/wiceprzewodniczącą i pod kierunkiem wiceprzewodniczącej wykonawczej do spraw suwerenności technologicznej, bezpieczeństwa i demokracji, będzie stworzenie odpowiednich warunków dla przemysłu obronnego i kosmicznego w celu

zapewnienia wystarczających zasobów, aby ta nowa epoka mogła się stać rzeczywistością. W ciągu pierwszych 100 dni kadencji wspólnie z wysoką przedstawicielką/wiceprzewodniczącą przedstawimy białą księgę w sprawie przyszłości obronności europejskiej. Ta biała księga wyznaczy nowe podejście do roli UE w dziedzinie obronności, określi nasze potrzeby inwestycyjne oraz drogę do zbudowania prawdziwej Europejskiej Unii Obrony.

W swojej pracy dołożę wszelkich starań, aby uwzględnić aspekt płci w polityce obronnej i kosmicznej. Jeśli moja kandydatura na komisarza zostanie zatwierdzona, zrobię wszystko, co w mojej mocy, aby wnieść wkład w inicjatywy Komisji dotyczące równouprawnienia płci, w szczególności w nową strategię na rzecz równouprawnienia płci na okres po 2025 r.

We wszystkich moich działaniach jako komisarz będę się kierować wytycznymi politycznymi dotyczącymi młodzieży, w tym organizując i osobiście uczestnicząc w pierwszym dialogu z młodzieżą na temat polityki w dziedzinie obronności i przestrzeni kosmicznej oraz zapewniając mu charakter wydarzenia corocznego. Priorytetem dla młodych ludzi są pokój i bezpieczeństwo międzynarodowe. Kształtując politykę w ramach mojej teki, uwzględnię opinie młodych ludzi.

Ogromne znaczenie mają odpowiedzialne przywództwo i wysokie standardy przejrzystości, postępowania i etyki polityków. Zawsze staram się działać w sposób otwarty, moje deklaracje o braku konfliktu interesów były publicznie dostępne, a oświadczenie dotyczące mojej nominacji na komisarza również zostanie opublikowane przez Parlament Europejski.

Jeśli chodzi o niezależność, przejrzystość, bezstronność i dostępność, będę postępować zgodnie z literą i duchem traktatów UE, bezwarunkowo przestrzegać obowiązku zachowania tajemnicy służbowej określonego w art. 339 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, przestrzegać Kodeksu postępowania członków Komisji Europejskiej i działać w interesie europejskim, nie przyjmując żadnych instrukcji. Będę wiernie bronić traktatów UE i realizować ich postanowienia oraz działać neutralnie i niezależnie od interesów poszczególnych państw członkowskich, w tym państwa, które zaproponowało moją kandydaturę. Jeżeli w przyszłości pojawi się sytuacja potencjalnego konfliktu interesów w związku z pełnieniem przeze mnie funkcji komisarza, niezwłocznie poinformuję o tym nowo wybraną przewodniczącą Ursulę von der Leyen.

2. Kierowanie resortem oraz współpraca z Parlamentem Europejskim

Czy może Pan zobowiązać się do należytego informowania Parlamentu o swoich działaniach i działaniach podległych Panu departamentów? W jakim zakresie uznaje Pan swoją odpowiedzialność przed Parlamentem?

Jakie konkretne zobowiązania jest Pan w stanie podjąć w odniesieniu do zaangażowania i obecności w Parlamencie, zarówno w komisjach, jak i na posiedzeniach plenarnych, w odniesieniu do przejrzystości, współpracy i skutecznych działań w następstwie stanowisk Parlamentu oraz składanych przez niego wniosków w sprawie inicjatyw ustawodawczych? W związku z planowanymi inicjatywami lub procedurami w toku – czy jest Pan gotowy udostępnić Parlamentowi na czas informacje i dokumenty na równi z Radą?

Jako były i obecny poseł do Parlamentu Europejskiego oraz były parlamentarzysta w parlamencie narodowym i premier kraju wiem, jak ważny jest nadzór parlamentarny i ścisła współpraca z parlamentem, wiem także, co oznacza reprezentowanie interesów obywateli z odległych regionów Unii Europejskiej i krajów położonych w pobliżu obszarów objętych konfliktem.

Będę współpracować z Parlamentem Europejskim i jego odpowiednimi komisjami na wszystkich etapach procesu kształtowania polityki i dialogu politycznego, między innymi poprzez stawianie się przed właściwymi komisjami parlamentarnymi. Wydam również kadrze kierowniczej wyższego szczebla podległych mi służb polecenie priorytetowego traktowania zaproszeń z Parlamentu Europejskiego. Integralną część tego zobowiązania stanowi zapewnienie szybkiego udzielania odpowiedzi na pytania pisemne posłów do Parlamentu Europejskiego oraz należytego i terminowego podejmowania działań następczych w związku z rezolucjami Parlamentu Europejskiego, a także moja gotowość do odbywania dwustronnych spotkań z przewodniczącymi tych komisji i ich członkami. Ponadto polecę podległym mi służbom i mojemu gabinetowi, aby podchodzili w sposób otwarty do rozmów z posłami do Parlamentu Europejskiego, jego grupami politycznymi i pracownikami oraz aby również na szczeblu technicznym zapewnili regularny przepływ informacji. Zgodnie z wytycznymi nowo wybranej przewodniczącej będę gotowy odpowiedzieć na postulaty Parlamentu Europejskiego dotyczące debaty na posiedzeniu plenarnym w najbardziej odpowiedniej formie.

Aby znaleźć nowe sposoby działania i pomysły na zwiększenie znaczenia głosu obywateli i społeczeństwa obywatelskiego w Unii Europejskiej, zapewnię odpowiednie działania następcze w związku z zaleceniami Konferencji w sprawie przyszłości Europy. Wykorzystując swoje doświadczenie w promowaniu tworzenia międzynarodowych sieci kontaktów, będę aktywnie poszukiwał nowych form tworzenia sieci kontaktów i współpracy ze społeczeństwem obywatelskim i niezależnymi ekspertami.

Zamierzam oprzeć się na zasadach odzwierciedlonych zarówno w wytycznych politycznych nowo wybranej przewodniczącej Komisji, jak i w piśmie określającym moje zadania, wykorzystując w pracy kulturę dialogu poprzez regularne uczestnictwo w posiedzeniach komisji parlamentarnych i rozmowach trójstronnych. Będę w pełni przestrzegał zasady równego traktowania w stosunkach z Parlamentem Europejskim i Radą zgodnie z postanowieniami porozumienia ramowego z 2010 r. i Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa z 2016 r.

Kluczowe wnioski ustawodawcze, do których odnosi się moje pismo określające zadania, w szczególności Program na rzecz europejskiego przemysłu obronnego i przyszłe unijne prawo kosmiczne, będą ważnymi wstępnymi etapami mojej pracy, a Parlament Europejski będzie pełnił funkcję współprawodawcy. Ponadto, zgodnie z moim pismem określającym zadania, będę przywiązywał szczególną wagę do przygotowania rocznego sprawozdania z postępów w zakresie egzekwowania i wdrażania przepisów oraz przyczyniania się do zmniejszenia obciążeń administracyjnych i obowiązków sprawozdawczych dla przedsiębiorstw, które będzie skierowane zarówno do komisji parlamentarnych, jak i do składów Rady.

Mam pełną świadomość, że jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, moje kompetencje będą dotyczyły obszarów wrażliwych, które wymagają omówienia w ograniczonej formie. Poufność ta nie przeszkodzi mi w znalezieniu konstruktywnych sposobów wymiany poglądów z Parlamentem Europejskim w duchu wzajemnego zaufania.

W pełni popieram zobowiązanie nowo wybranej przewodniczącej do przyznania Parlamentowi większej roli w inicjowaniu i kształtowaniu prawodawstwa i jestem gotowy, zgodnie z jej wytycznymi, odpowiadać na rezolucje Parlamentu na podstawie art. 225, przedstawiając wnioski ustawodawcze z pełnym poszanowaniem zasad proporcjonalności, pomocniczości i lepszego stanowienia prawa. W tym celu, w stosownych przypadkach, omówię z Państwem w drodze zorganizowanego dialogu sposób realizacji wszelkich rezolucji na podstawie art. 225 przyjętych przez Państwa instytucję i wchodzących w zakres moich kompetencji oraz dopilnuję, aby Komisja odpowiadała na takie rezolucje w odpowiednim czasie.

Pytania Komisji Spraw Zagranicznych

3. Powierzono Panu nową rolę. Ma Pan wspierać na szczeblu europejskim koordynację tworzenia prawdziwej Europejskiej Unii Obrony. Jak zamierza Pan osiągnąć ten ambitny cel w czasie swojej kadencji? Jak wyobraża Pan sobie podział zadań i komplementarność ról z wiceprzewodniczącym / wysokim przedstawicielem, biorąc pod uwagę jego wiodącą rolę w dziedzinie WPBiO, a także z nominowaną wiceprzewodniczącą wykonawczą do spraw suwerenności technologicznej, bezpieczeństwa i demokracji? Bez uszczerbku dla procesów decyzyjnych Komisji, jakie byłyby Pana konkretne priorytety dotyczące inicjatyw ustawodawczych, budżetowych i politycznych, w tym wspólnych inicjatyw i celów w dziedzinie obronności i przestrzeni kosmicznej, w perspektywie krótko-, średnio- i długoterminowej w okresie sprawowania mandatu? Jakże są według Pana główne wyzwania, jak by Pan sobie z nimi poradził w czasie realizacji ww. priorytetów i celów oraz jak zamierza Pan je sfinansować?

W kontekście geopolitycznym charakteryzującym się wieloma, złożonymi i zmieniającymi się zagrożeniami musimy pilnie przyspieszyć realizację prawdziwej Europejskiej Unii Obrony. Wymaga to zmiany paradygmatu i systematycznej poprawy europejskiej obronności, bez uszczerbku dla niekwestionowanej suwerenności państw członkowskich w dziedzinie obronności.

Moim zdaniem ustanowienie Europejskiej Unii Obrony oznacza osiągnięcie stałego stanu gotowości obronnej UE i gotowości w ujęciu ogólnym. UE i jej państwa członkowskie powinny być w stanie chronić obywateli Europy, jej integralność terytorialną, krytyczne aktywa i infrastrukturę oraz jej podstawowe wartości i procesy demokratyczne. Prawdziwa Unia Obrony będzie musiała również opierać się na konkurencyjnej, innowacyjnej i odpornej europejskiej bazie technologiczno-przemysłowej sektora obronnego (EDTIB). Będzie to wymagało wspólnych, stopniowych i stałych wysiłków opartych na wzajemnym zrozumieniu naszych potrzeb i celów.

Jak stwierdziła przewodnicząca Ursula von der Leyen w wytycznych politycznych na następną kadencję Komisji, musimy opracować nowe podejście i określić potrzeby inwestycyjne, aby zbudować prawdziwą Europejską Unię

Obrony. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, wraz z wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawicielką Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa przedstawię w tym celu białą księgę w sprawie przyszłości obronności europejskiej, aby pomóc ugruntować prawdziwie europejskie ambicje i określić odpowiednie działania. Przewiduję trzy główne osie dyskusji. Po pierwsze, Europejska Unia Obrony oznacza usprawnione zarządzanie i płynne powiązanie obowiązków i działań regulowanych Traktatem o Unii Europejskiej i Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Podstawowa polityka obronna musi współgrać z polityką przemysłową w dziedzinie obronności. Po drugie, Europejska Unia Obrony musi opierać się na wspólnej analizie zagrożeń i wspólnym ich postrzeganiu. Po trzecie, musimy pamiętać o zobowiązaniu do większych, lepszych, wspólnych i europejskich wydatków, pełnego wykorzystania istniejących instrumentów i zasobów oraz rozważyć przyznanie sobie dodatkowych zasobów, których nam nadal brakuje, aby osiągnąć podstawowe cele.

W tym kontekście aspektów wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony nie można już oddzielić od unijnej polityki przemysłu obronnego. Podmioty odpowiedzialne za monitorowanie zagrożeń i określanie odpowiadających im potrzeb muszą skuteczniej koordynować swoje działania z tymi, które są w stanie uruchomić nasze programy przemysłowe i powiązane z nimi zasoby. To nie tylko warunek naszego sukcesu. Jest to sedno naszej misji. Podobnie prace nad Europejską Unią Obrony muszą również sprzyjać konkurencyjności i zdolnościom produkcyjnym przemysłu obronnego, a także spójności wewnętrznego i zewnętrznego wymiaru naszych działań na rzecz bezpieczeństwa. Oznacza to, że aby osiągnąć nasze wspólne cele, komisarz do spraw obrony i przestrzeni kosmicznej będzie musiał współpracować zarówno z nominowaną wiceprzewodniczącą wykonawczą do spraw suwerenności technologicznej, bezpieczeństwa i demokracji, jak i z wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawicielką Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa.

Współpraca ta będzie również korzystna dla pełnego wykorzystania potencjału programów i inicjatyw kosmicznych UE w celu realizacji kluczowych priorytetów: bezpieczeństwa i obrony, odporności, wzrostu gospodarczego, transformacji cyfrowej i ekologicznej. Potrzebujemy silnego i innowacyjnego przemysłu kosmicznego, odpowiadającego nagłącemu zapotrzebowaniu na najnowocześniejsze systemy kosmiczne UE, który jest konkurencyjny, zróżnicowany i zdolny do zapewnienia niezależności Unii, aby zapewnić nowe technologie, rozwiązania i procesy przemysłowe oraz wspierać rozwój naszych sztandarowych programów kosmicznych. Zamierzam kontynuować prace nad strategią w zakresie gospodarki opartej na danych satelitarnych oraz wzmacniać konkurencyjność unijnego przemysłu kosmicznego i wspierać rozwój innowacyjnych przedsiębiorstw typu *start-up* i MŚP.

Dążenie do synergii będzie oczywiście centralnym elementem moich działań, począwszy od obrony i przestrzeni kosmicznej. Opierając się na strategii kosmicznej UE na rzecz bezpieczeństwa i obrony, powinniśmy zmaksymalizować wykorzystanie przestrzeni kosmicznej do celów obronnych oraz chronić zasoby kosmiczne UE i państw członkowskich. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, priorytetowo potraktuję rozwój i wdrażanie usług kosmicznych wspierających obronność, w tym usługi publicznej o regulowanym dostępie Galileo i usługi bezpiecznej łączności IRIS², a także usług obserwacji Ziemi dla użytkowników rządowych i obronnych. Aby zagwarantować bezpieczne i niezawodne wdrażanie tych programów, Unia będzie potrzebowała autonomicznych, niezawodnych i racjonalnych pod względem kosztów zdolności dostępu do przestrzeni kosmicznej. Będę dążyć do tego, by Europa wzmocniła swoją suwerenność w zakresie dostępu do przestrzeni kosmicznej i korzystania z niej poprzez intensyfikację wysiłków na rzecz zapewnienia autonomicznego dostępu do przestrzeni kosmicznej, a także poprzez większą dywersyfikację i większą konkurencję między europejskimi dostawcami usług wynoszenia na orbitę.

Zapewnienie inwestycji zarówno w przemysł obronny, jak i sektor kosmiczny, będzie nadrzędnym priorytetem tego mandatu, w szczególności w celu sprostania wyzwaniom związanym z konkurencyjnością EDTIB. Głównym problemem jest chroniczne niedoinwestowanie, co podkreślono w analizie przeprowadzonej przez Komisję i wysokiego przedstawiciela, z której wynika, że na obronę przeznaczono by dodatkowe 1,1 bln euro, gdyby państwa członkowskie konsekwentnie wydawały na nią 2 % swojego PKB w latach 2006–2020. Skuteczność EDTIB jest dodatkowo zagrożona przez fragmentację rynku, ponieważ poszczególne państwa UE wolą wspierać swój krajowy przemysł obronny, co skutkuje niewydajną produkcją na małą skalę w całej Unii. O fragmentacji i słabo rozwiniętych zdolnościach produkcyjnych świadczy to, że około 75 % zakupów w dziedzinie obronności w UE pochodziło spoza UE w okresie od początku rosyjskiej agresji na Ukrainę do czerwca 2023 r. Ponadto wzrost wydatków UE na obronność pozostaje znacznie w tyle za innymi światowymi potęgami, zwiększając się o zaledwie o 19,7 % w latach 1999–2021, podczas gdy w tym samym okresie w krajach takich jak USA, Rosja i Chiny odnotowano znacznie większy wzrost budżetów obronnych.

Zarówno w przypadku obrony, jak i przestrzeni kosmicznej powinniśmy zadbać o zajęcie się pilnymi wyzwaniami geopolitycznymi i związanymi z bezpieczeństwem. Pierwszą drogą jest łączenie zasobów w ramach

sztandarowych europejskich projektów obronnych będących przedmiotem wspólnego zainteresowania. Jestem w pełni świadomy, że określenie kluczowych priorytetów inwestycyjnych nie będzie łatwym zadaniem, jeśli chodzi o zwiększenie naszej gotowości lub zwiększenie europejskiego wkładu w NATO. W tym duchu uważam, że warto zbadać możliwości monitorowania inwestycji w obronność na poziomie UE i w bardziej ustrukturyzowanym formacie, poczynając od wskaźników przedstawionych w Strategii na rzecz europejskiego przemysłu obronnego i rozwijając je dalej, również poprzez włączenie ich do zarządzania UE i programów krajowych. W perspektywie średnioterminowej będziemy musieli zachęcać państwa członkowskie do tego, by wspólnie i lepiej wydawały więcej w Europie. Jak wspomniano w wytycznych politycznych nowo wybranej przewodniczącej, pierwszym zadaniem jest pilna potrzeba odbudowy, uzupełnienia i przekształcenia krajowych sił zbrojnych – określona przez państwa członkowskie.

Następne WRF stanowią ważną okazję do maksymalizacji wpływu działań Unii w zakresie przestrzeni kosmicznej, wykorzystania budżetu UE do realizacji priorytetów UE oraz zapewnienia przewidywalności inwestycji prywatnych i krajowych inwestycji publicznych. Aby wesprzeć silny i innowacyjny przemysł kosmiczny, zamierzam również wyciągnąć wnioski z CASSINI – inicjatywy Komisji dotyczącej przedsiębiorczości w przemyśle kosmicznym.

Zgodnie z wytycznymi przewodniczącej Ursuli von der Leyen dla nowej Komisji, ustanowiony zostanie nowy Europejski Fundusz Konkurencyjności jako potencjał inwestycyjny, który będzie wspierać sektory strategiczne o kluczowym znaczeniu dla konkurencyjności UE, w tym sektor kosmiczny. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę ściśle współpracować w tym celu z wiceprzewodniczącym wykonawczym do spraw dobrobytu i strategii przemysłowej oraz komisarzem do spraw budżetu i administracji publicznej oraz zwalczania nadużyć finansowych.

W następnych WRF musimy przyjąć ambitniejsze podejście do finansowania obronności, aby wspierać konkurencyjność i zdolności produkcyjne europejskiego przemysłu obronnego.

Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, przyczynię się do wzmocnienia jednolitego rynku poprzez stworzenie prawdziwego jednolitego rynku obrony. Główny nacisk zostanie położony na normalizację, w tym wdrożenie przez państwa członkowskie norm wojskowych NATO, oraz na konwergencję w zakresie certyfikacji. Wysiłki te będą obejmować promowanie stosowania w ramach unijnych programów przemysłu obronnego uzgodnionych norm cywilnych i obronnych, takich jak normy NATO STANAG, a także wspieranie szybkich działań w zakresie certyfikacji krzyżowej w celu zapewnienia interoperacyjności i zmniejszenia barier utrudniających wejście na rynek produktów związanych z obronnością w całej UE. Ponadto oprócz przeglądu dyrektyw w sprawie transferu produktów związanych z obronnością i zamówień publicznych w dziedzinie obronności musimy myśleć o lepszym dostępie do rynku dla wszystkich przedsiębiorstw, ściślejszej i sprawniejszej współpracy transgranicznej oraz zwiększonym bezpieczeństwie dostaw. Poza tym, jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, w pierwszej połowie 2025 r. będę współpracować z pozostałymi członkami kolegium nad przedstawieniem unijnego prawa kosmicznego torującego drogę do jednolitego rynku przestrzeni kosmicznej. Zwiększy to konkurencyjność naszego przemysłu kosmicznego, stworzy większe możliwości rynkowe i uprości życie naszym przedsiębiorstwom działającym w sektorze kosmicznym.

Jestem głęboko przekonany, że stała współpraca z kluczowymi zainteresowanymi stronami, takimi jak Parlament Europejski, Rada, państwa członkowskie, przemysł, środowisko naukowe i szerzej pojęta opinia publiczna, może zapewnić niezbędne poparcie i budowanie konsensusu w celu wsparcia ambitnego programu na rzecz europejskiego przemysłu obronnego i przestrzeni kosmicznej.

4. Rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie sprawiła, że na kontynencie europejskim znów rozgorzała pełnoskalowa wojna. Będzie Pan pierwszym komisarzem UE do spraw obrony i przestrzeni kosmicznej i odegra wiodącą rolę w tworzeniu Europejskiej Unii Obrony oraz opracowaniu białej księgi na temat przyszłości obronności europejskiej. Jakie będą Pańskie priorytety we wspieraniu państw członkowskich w odbudowie europejskich zdolności obronnych w perspektywie natychmiastowej, średnio- i długoterminowej w celu zapewnienia bezpieczeństwa obywatelom i obywatelkom UE? Czy może Pan w związku z tym podać przykłady inicjatyw, które Komisja mogłaby opracować i które będą spójne z potrzebami określonymi przez wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela i państwa członkowskie oraz zgodne z zobowiązaniami wynikającymi z deklaracji wersalskiej?

Jestem głęboko przekonany, że musimy być w stanie uzupełnić krajowe zasoby obronne i wyposażać siły zbrojne państw członkowskich w środki niezbędne do stawienia czoła najbardziej ekstremalnym sytuacjom militarnym. Oznacza to masowe inwestycje w odtwarzanie naszych zdolności obronnych w najbardziej efektywny sposób.

Aby zaspokoić te krytyczne potrzeby, trzeba sprostać dwóm odrębnym wyzwaniom w różnych ramach czasowych. W perspektywie krótkoterminowej musimy pilnie zwiększyć gotowość UE na wypadek ewentualnej agresji wojskowej. Jednocześnie musimy planować w perspektywie średnio- i długoterminowej, uznając, że w nadchodzących dziesięcioleciach Stany Zjednoczone prawdopodobnie zmniejszą swój udział w europejskiej obronności, koncentrując się na strategicznym wyzwaniu stawianym przez Chiny. Te podwójne wyzwania uwypuklają konieczność szybkiego wzmocnienia autonomii w dziedzinie obrony i zdolności obronnych UE, zapewniającej Unii możliwość skutecznej ochrony swoich interesów i swego bezpieczeństwa w coraz bardziej złożonym krajobrazie globalnym.

Ponadto uważam, że w perspektywie krótkoterminowej musimy nadal wspierać badania i rozwój w dziedzinie obronności za pośrednictwem Europejskiego Funduszu Obronnego (EFO). Musimy również nadal wdrażać nasze dwa instrumenty nadzwyczajne: rozporządzenie w sprawie ustanowienia instrumentu na rzecz wzmocnienia europejskiego przemysłu obronnego przez zamówienia realizowane na zasadzie współpracy (EDIRPA) oraz rozporządzenie w sprawie wspierania produkcji amunicji (ASAP).

Aby jednak znacznie zwiększyć zagregowany popyt w UE i produkcję przemysłową konwencjonalnego sprzętu obronnego, należy zrobić znacznie więcej, w jak najściślejszej koordynacji z państwami członkowskimi, w tym: (i) wspierać odpowiednią wymianę informacji między państwami członkowskimi UE, instytucjami Unii i NATO na temat obecnego stanu ilościowego zasobów i potrzeb obronnych, co mogłoby ostatecznie doprowadzić do opracowania planu produkcji przemysłu obronnego UE w celu dostosowania i optymalizacji zdolności produkcyjnych europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego (EDTIB) do łącznych potrzeb państw członkowskich UE i sojuszników NATO w zakresie bezpieczeństwa w skoordynowany i skuteczny sposób; (ii) zbadać wraz z państwami członkowskimi możliwości wspólnego gromadzenia zapasów w oparciu o unijne kryteria bezpieczeństwa wojskowego oraz monitorować unijne wskaźniki budowania zdolności przemysłu obronnego i inwestycji, które mogłyby zostać włączone do programów krajowych; (iii) promować wspólne zamówienia w ramach przyszłego Programu na rzecz europejskiego przemysłu obronnego (EDIP) w celu agregowania popytu i obniżenia poziomu cen. .

W związku z tym będę współpracować z Parlamentem i Radą w celu szybkiego przyjęcia EDIP i mam nadzieję, że mogę liczyć na Państwa niezbędne wsparcie w tym zakresie.

Liczę również na Państwa wsparcie, jeśli chodzi o przekształcenie mobilności wojskowej w kompleksowe wojskowe zasoby logistyczne, co będzie wymagało m.in. znacznych inwestycji w infrastrukturę mobilności wojskowej, a także usunięcia wąskich gardeł regulacyjnych dla tej mobilności. Musimy wzmocnić możliwości transportu lotniczego towarów i zwiększyć inwestycje w infrastrukturę logistyczną, taką jak porty, lotniska, linie kolejowe, drogi wodne i lądowe. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, w tych aspektach mobilności wojskowej będę ściśle współpracować z komisarzem do spraw zrównoważonego transportu i turystyki. Ponadto musimy rozwinąć niezbędną infrastrukturę, w tym systemy cyfryzacji, monitorowania przepływu i optymalizacji ładunku, ułatwić szybkie przemieszczanie wojsk i sprzętu przez granice, znacznie skracając czas rozmieszczenia, a tym samym istotnie wzmacniając naszą zbiorową obronę i gotowość operacyjną.

Środki te wymagają wzmocnienia mobilności wojskowej poprzez usunięcie wszystkich barier.

Musimy być w stanie zapewnić siłom zbrojnym naszych państw członkowskich nowe zdolności obronne. Musimy dysponować wystarczającymi środkami, aby skupić się na największych wspólnych i transgranicznych zagrożeniach. Wymaga to ujęcia europejskich inwestycji w następnych wieloletnich ramach finansowych. Przedstawimy jednak także propozycje dotyczące pilnych potrzeb inwestycyjnych w dziedzinie obronności.

Ponadto musimy również zbadać możliwości, które mogłyby obejmować połączenie finansowania na poziomie UE, wkładów krajowych i innowacyjnych rozwiązań w zakresie finansowania, aby zachęcić sektor prywatny do inwestowania w zdolności obronne w określonych obszarach priorytetowych, takich jak europejska tarcza obrony powietrznej, cyberbrona, mobilność wojskowa lub technologie dronów.

Nasze przyszłe działania w takich obszarach priorytetowych będą musiały zostać określone wspólnie przez Komisję i wysoką przedstawicielkę Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, przy pełnym

zaangażowaniu państw członkowskich, które ostatecznie zdecydują, którymi priorytetami należy się zająć w pierwszej kolejności. Kluczowe znaczenie będzie miało zapewnienie płynnego przejścia do solidnych ram wzmocnienia europejskich zdolności obronnych.

5. Ma Pan przedstawić (we współpracy z wiceprzewodniczącym / wysokim przedstawicielem) białą księgę na temat przyszłości obronności europejskiej w ciągu pierwszych 100 dni kadencji. W tym procesie ma Pan przyczynić się do realizacji wspólnej wizji i wspólnych ambicji Rady, Parlamentu, opinii publicznej i innych zainteresowanych stron oraz wzmocnić partnerstwo UE–NATO. Jak będzie Pan aktywnie i skutecznie współpracował z Parlamentem Europejskim od najwcześniejszych etapów opracowywania białej księgi w sprawie przyszłości obronności europejskiej i innych inicjatyw w Pańskim obszarze kompetencji aż do ich uruchomienia i wdrożenia (w tym w okresie poprzedzającym kolejne wieloletnie ramy finansowe)? W związku z powyższym proszę opisać szczegółowo, jak zamierza Pan: prowadzić regularne wymiany poglądów na posiedzeniach plenarnych i z właściwymi komisjami; zapewnić zorganizowany dialog i swoją obecność ad hoc w przypadku ważnych wydarzeń lub przemian; zapewnić należyte uwzględnianie stanowisk Parlamentu we wnioskach dotyczących aktów prawnych oraz w unijnych komunikatach i strategiach; zadbać o to, by Parlament otrzymywał odpowiednie informacje i dokumenty istotne dla Pana resortu, w tym te udostępniane Radzie, oraz aby właściwe komisje były niezwłocznie i szczegółowo informowane na piśmie i ustnie; a także zadbać o to, by istotne informacje niepubliczne były przekazywane Parlamentowi podczas posiedzeń przy drzwiach zamkniętych?

Nowo wybrana przewodnicząca powierzyła mi, wraz z wysoką przedstawicielką Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa i nominowaną wiceprzewodniczącą Komisji Europejskiej, opracowanie białej księgi w sprawie przyszłości obronności europejskiej, w szczególności w celu rozpoczęcia debaty z obywatelami, zainteresowanymi stronami, Parlamentem Europejskim i Radą, aby wypracować konsensus w sprawie nowego, wspólnego podejścia do obronności w UE. Ta biała księga, która ma zostać przedstawiona w ciągu pierwszych 100 dni kadencji nowej Komisji, będzie punktem wyjścia i zostanie opracowana z myślą o nawiązaniu z Państwem współpracę na wczesnym etapie procesu poprzez określenie możliwych ścieżek i dalszych działań.

Jak przypominała nowo wybrana przewodnicząca, obrona Europy wymaga ścisłej współpracy państw członkowskich i instytucji UE. A obrona Europy oznacza ochronę jej obywateli. Badanie powyborcze UE pokazuje, że obrona i bezpieczeństwo UE były jednym z siedmiu priorytetów, które zachęcały obywateli do głosowania. Dzięki wkładowi Państwa instytucji obywatele europejscy będą mieli rzeczywisty wpływ na kwestie obronności, które nie są i nie powinny być monopolem państw członkowskich i ekspertów wojskowych. Biała księga w sprawie przyszłości obronności europejskiej będzie doskonałą okazją do zaangażowania się w szeroko zakrojoną debatę publiczną na temat tego, co jest potrzebne do osiągnięcia gotowości obronnej.

Zamierzam ściśle współpracować z Parlamentem Europejskim przy pełnym poszanowaniu ważnej roli państw członkowskich jako suwerennych decydentów w kwestiach obronnych. Zostaną Państwo zaproszeni do wniesienia wkładu w ten proces poprzez przedstawienie swoich opinii na temat kierunku, w jakim powinna podążać europejska obronność. Roczne sprawozdania Parlamentu Europejskiego z realizacji wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony stanowią okazję do skutecznego wsparcia procesu przygotowywania białej księgi.

Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę miał zaszczyt przedstawić białą księgę na posiedzeniu plenarnym, tak abyśmy wspólnie wytyczyli kierunek zintensyfikowanego dialogu na temat kwestii obronnych na szczelbu komisji Parlamentu Europejskiego.

Publikacja białej księgi będzie dopiero początkiem wspólnej drogi do określenia naszej wspólnej wizji. Jeśli moja kandydatura na komisarza do spraw obrony i przestrzeni kosmicznej zostanie zatwierdzona, mogą Państwo liczyć, że zapewnię skuteczną i jeszcze ściślejszą współpracę z Parlamentem.

Będę również współpracować z Państwem w zakresie partnerstwa UE-NATO, które będę starał się dalej rozwijać w ścisłej współpracy z wysoką przedstawicielką/nominowaną wiceprzewodniczącą oraz przy pełnym poszanowaniu zasad inkluzywności, wzajemności i autonomii decyzyjnej UE, przy jednoczesnym poszanowaniu szczególnego charakteru polityki bezpieczeństwa i obrony każdego z państw członkowskich.

Jestem przekonany, że Unia Europejska zapewnia wyjątkową wartość dodaną, uzupełniając wysiłki państw członkowskich i NATO w dziedzinie obronności. Będę się opierał na odrębnych instrumentach UE, a mianowicie na jej budżecie i zdolnościach regulacyjnych, a także na aktywach kosmicznych, które można wykorzystać do

wspierania państw członkowskich i NATO w rozwijaniu krytycznych zasobów obronnych. Chodzi o wzmocnienie kluczowej roli NATO w zakresie obrony zbiorowej. Ufam, że będziemy mieli wiele możliwości omówienia wkładu UE w ogólną gotowość obronną kontynentu i jego komplementarności z NATO.

W tym duchu chciałbym wyrazić uznanie dla prac delegacji Parlamentu Europejskiego do Zgromadzenia Parlamentarnego NATO. Jako poprzedni współprzewodniczący Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest szczególnie cenię dyplomację parlamentarną i z przyjemnością nawiązę współpracę z Delegacją do spraw Stosunków ze Zgromadzeniem Parlamentarnym NATO i z właściwymi komisjami PE.

Kluczowe wnioski ustawodawcze, do których odnosi się pismo określające moje zadania, w szczególności Program na rzecz europejskiego przemysłu obronnego i przyszłe unijne prawo kosmiczne, będą ważnymi wstępnymi etapami mojej pracy, a Parlament Europejski będzie pełnił funkcję współprawodawcy. Z niecierpliwością oczekuję na współpracę z Parlamentem w sprawie wniosku ustanawiającego Program na rzecz europejskiego przemysłu obronnego. Poinstruuje podległe mi służby, aby przygotowały briefingi techniczne na potrzeby zbliżającej się analizy tekstu.

Jeżeli chodzi o przyszłe unijne prawo kosmiczne, Parlament Europejski konsekwentnie udzielał wsparcia. Mam na myśli proponowane projekty pilotażowe związane z bezpieczeństwem i zrównoważonym rozwojem, które mają bezpośrednie znaczenie dla takiego prawodawstwa. Panuje powszechna opinia, że potrzebne są wspólne przepisy dla operatorów sektora kosmicznego, aby mogli sprawnie świadczyć usługi w całej Unii. Unijne prawo kosmiczne jest najbardziej odpowiednim narzędziem do stworzenia tego jednolitego rynku dla sektora kosmicznego. Podejście to popierają państwa członkowskie, Parlament Europejski i zainteresowane strony (przemysł i środowisko akademickie), z którymi przeprowadzono kompleksowe konsultacje w trakcie procesu przygotowawczego. Ścisła współpraca z państwami członkowskimi, Parlamentem i przemysłem kosmicznym będzie miała zasadnicze znaczenie dla powodzenia tej inicjatywy.

Ponadto, jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, zamierzam pracować nad wzmocnieniem konkurencyjności przemysłu kosmicznego i maksymalizacją wykorzystania danych kosmicznych. Należy zrobić więcej, aby usunąć pewne bariery technologiczne we wszystkich sektorach gospodarki i przeciwdziałać rozdrobnieniu rynku europejskiego. Liczę na Państwa wsparcie.

Jeśli chodzi o przygotowanie kolejnych WRF, przegląd obecnych programów stanowi doskonałą okazję do wymiany poglądów z właściwymi komisjami Parlamentu na temat przyszłych wyzwań. Mam na myśli niedawny śródk okresowy przegląd Unijnego programu kosmicznego oraz zbliżający się przegląd Europejskiego Funduszu Obronnego. Następne WRF stanowią ważną okazję do maksymalizacji wpływu działań Unii, wykorzystania budżetu UE do realizacji kluczowych pilnych priorytetów UE, zapewnienia przewidywalności inwestycji prywatnych i publicznych oraz wzmocnienia synergii między celami; oraz uproszczenia krajobrazu finansowego UE w celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych. Będę ściśle współpracował z Parlamentem Europejskim, aby mógł on w pełni realizować swoje zadania w zakresie prawodawstwa, kontroli i ustalania programu działań. Będę w pełni przestrzegać zasady równego traktowania w stosunkach z Parlamentem Europejskim i Radą zgodnie z postanowieniami porozumienia ramowego z 2010 r. i Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa z 2016 r.

Mam pełną świadomość, że moje portfolio będzie dotyczyć obszarów wrażliwych, które wymagają omówienia w ograniczonym formacie. Poufność ta nie przeszkodzi mi w znalezieniu konstruktywnych sposobów wymiany poglądów z Parlamentem Europejskim w duchu wzajemnego zaufania.

Jeżeli okaże się to konieczne, będę również gotów zbadać sposoby utworzenia odpowiednich i praktycznych kanałów komunikacji w celu wymiany informacji szczególnie chronionych z komisjami odpowiedzialnymi za politykę wchodzącą w zakres obowiązków wymienionych w piśmie określającym moje zadania.

Pytania Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

6. Jaką ma Pan wizję swojego resortu, wykraczającą poza opis Pana zadań, i jaką spuściznę chciałby Pan pozostawić? Jakie wnioski ustawodawcze i inne inicjatywy zaproponuje Pan do przyjęcia przez kolegium komisarzy w ciągu najbliższych pięciu lat, a zwłaszcza w ciągu pierwszych 100 dni? W jaki sposób zadba Pan o to, aby wnioski te, jak również wdrożenie obowiązującego prawodawstwa, wzmocniły konkurencyjność europejską? Czy zamierza Pan wykorzystywać specjalne oceny skutków jako podstawę tych wniosków

ustawodawczych? Jakie są Pana plany w szczególności w odniesieniu do jednolitego rynku produktów i usług obronnych, Europejskiego Funduszu Obronnego, unijnego prawa kosmicznego, strategii w zakresie gospodarki opartej na danych satelitarnych, a także wdrażania EDIRPA, ASAP, Strategii na rzecz europejskiego przemysłu obronnego oraz strategii kosmicznej UE na rzecz bezpieczeństwa i obrony?

Jeśli Parlament Europejski zatwierdzi moją kandydaturę, pełnienie funkcji pierwszego komisarza do spraw obrony i przestrzeni kosmicznej będzie dla mnie zaszczytem i przywilejem. Doskonale zdaję sobie sprawę, że to nowe stanowisko jest częścią reakcji UE na wojnę w Ukrainie i na rosnące napięcia geopolityczne. Dodaje mi otuchy fakt, że Unia Europejska przezwyciężyła liczne kryzysy w swojej historii i zawsze ewoluowała, aby zwiększać swoją zdolność do stawiania czoła nowym wyzwaniom. Zabezpieczenie naszych interesów w strategicznych dziedzinach, takich jak przestrzeń kosmiczna i obrona wpisuje się w ten sposób myślenia. Zadbam o to, by przemysł obronny i polityka kosmiczna UE miały trwały wpływ na jej gospodarkę, bezpieczeństwo i obronność, przyczyniając się do dobrobytu obywateli Unii.

Musimy przenieść obronność UE na wyższy poziom, zmierzając w kierunku prawdziwej Europejskiej Unii Obrony za pomocą zestawu ambitnych środków. Współpraca państw członkowskich powinna stać się normą, a nie wyjątkiem, i powinny one inwestować nie tylko więcej, ale również lepiej, czyli wspólnie i przede wszystkim w europejski przemysł obronny. Nasz przemysł obronny może czerpać inspirację ze współpracy przemysłowej w zakresie europejskich sztandarowych programów kosmicznych, takich jak Galileo czy Copernicus, które sprzyjają wspólnemu rozwojowi i świadczeniu usług korzystnych dla całej Unii.

Zgodnie z wytycznymi politycznymi nowo wybranej przewodniczącej i pismem określającym moje zadania dostrzegam trzy główne kierunki prac umożliwiających postępy w kierunku prawdziwej unii obronnej.

Po pierwsze, ustanowienie prawdziwego jednolitego rynku obrony, w którym państwa członkowskie przejdą od dominującego obecnego podejścia krajowego do rynku i przemysłu obronnego. Szczególny nacisk należy położyć na normalizację, w tym wdrożenie przez państwa członkowskie norm wojskowych NATO, oraz na konwergencję w zakresie certyfikacji. Wysiłki te będą obejmować promowanie stosowania w ramach unijnych programów przemysłu obronnego uzgodnionych norm cywilnych i obronnych, takich jak normy NATO STANAG, a także wspieranie szybkich działań w zakresie certyfikacji krzyżowej w celu zapewnienia interoperacyjności i zmniejszenia barier utrudniających wejście na rynek produktów związanych z obronnością w całej UE.

Po drugie, potrzebujemy ściślejszego dopasowania zidentyfikowanych potrzeb UE w zakresie zdolności i inwestycji w ich zaspokojenie poprzez uruchomienie naszych programów i budżetu UE.

Po trzecie, rozwój sztandarowych europejskich projektów obronnych będących przedmiotem wspólnego zainteresowania miałyby kluczowe znaczenie dla interesów bezpieczeństwa i obrony oraz suwerenności technologicznej Unii i przeważałyby nad zdolnościami finansowymi i przemysłowymi poszczególnych państw członkowskich. Zamierzam ściśle z nimi współpracować, aby pomóc im w realizacji wspólnych projektów w zakresie obrony powietrznej, cyberobrony, dronów i technologii zwalczania bezałogowych statków powietrznych oraz innych kluczowych priorytetów. Ponadto, opierając się na dotychczasowych postępach, będę nadal priorytetowo traktować mobilność wojskową. Zachęcałbym również do współpracy między europejską bazą technologiczno-przemysłową sektora obronnego (EDTIB) a Ukrainą, w szczególności w zakresie dronów i innowacji, w oparciu o unijne biuro ds. innowacji utworzone niedawno w Kijowie.

W dążeniu do Europejskiej Unii Obrony wykorzystamy doświadczenia wynikające z krótkoterminowych instrumentów nadzwyczajnych, takich jak rozporządzenie w sprawie wspierania produkcji amunicji (ASAP) i rozporządzenie w sprawie ustanowienia instrumentu na rzecz wzmocnienia europejskiego przemysłu obronnego przez zamówienia realizowane na zasadzie współpracy (EDIRPA).

Zobowiązuję się również do zwiększenia wysiłków Europejskiego Funduszu Obronnego w celu zmniejszenia fragmentacji zdolności obronnych UE i zwiększenia konkurencyjności europejskiego przemysłu obronnego. Kluczowe znaczenie będzie miało także szybkie wdrożenie środków zaproponowanych w Strategii na rzecz europejskiego przemysłu obronnego oraz szybkie przyjęcie i rozpoczęcie wdrażania Programu na rzecz europejskiego przemysłu obronnego, który jest obecnie przedmiotem dyskusji w Radzie. W tej ostatniej kwestii Parlament Europejski będzie miał do odegrania kluczową rolę w nadchodzących miesiącach.

Patrząc w przyszłość, chciałbym zwrócić szczególną uwagę na wspieranie tworzenia europejskiego jednolitego rynku obrony i zachęcanie do konkurencyjności i zwiększania zdolności europejskiego przemysłu obronnego.

Uważam, że potrzebujemy również zmiany paradygmatu w odniesieniu do przestrzeni kosmicznej. Moja wizja skupi się na umocnieniu pozycji UE jako światowego lidera w dziedzinie przestrzeni kosmicznej, przy jednoczesnym priorytetowym traktowaniu konkurencyjności w sektorze kosmicznym, maksymalizacji wykorzystania przestrzeni kosmicznej do celów bezpieczeństwa i obrony oraz wzmocnieniu ochrony zasobów kosmicznych.

Podstawą mojego podejścia będzie strategia kosmiczna UE na rzecz bezpieczeństwa i obrony. Będę ściśle współpracować z Wysoką Przedstawicielką do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz kandydatką na wiceprzewodniczącą Komisji, pozostałymi członkami kolegium i państwami członkowskimi, aby zapewnić jej dalszą realizację.

W najbliższym czasie skupię się na dalszym rozwoju usług kosmicznych wspierających obronę. Kluczowe inicjatywy obejmują usługę publiczną o regulowanym dostępie Galileo oraz IRIS² – unijny program bezpiecznej łączności, który do 2030 r. zapewni użytkownikom rządowym i użytkownikom z dziedziny obronności bezpieczne usługi łączności. W perspektywie średnioterminowej będę pracować nad rozwojem nowych usług do celów rządowych w dziedzinie obserwacji Ziemi, przy czym obecnie trwa realizacja usługi pilotażowej i studiów wykonalności. Jednocześnie zwiększymy naszą świadomość sytuacyjną w przestrzeni kosmicznej za pośrednictwem unijnych usług obserwacji i śledzenia obiektów kosmicznych oraz opracujemy misję pilotażową w zakresie operacji i usług w przestrzeni kosmicznej. Chciałabym również zapewnić autonomiczny, reaktywny i wszechstronny dostęp do przestrzeni kosmicznej. W perspektywie długoterminowej będę dążył do rozwijania autonomicznych zdolności w dziedzinie operacji i usług w przestrzeni kosmicznej.

Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, priorytetowo potraktuję silny i innowacyjny przemysł kosmiczny jako kluczowy filar konkurencyjności i bezpieczeństwa UE. Będę kontynuować prace nad wspieraniem unijnego przemysłu kosmicznego, w szczególności w zakresie wspierania strategicznego podejścia do zdolności wynoszenia na orbitę, badań naukowych i innowacji oraz wspierania innowacyjnych przedsiębiorstw typu *start-up* i *scale-up*.

Jak wynika z pisma określającego moje zadania, unijne prawo kosmiczne będzie kluczowym elementem unijnej polityki kosmicznej, ponieważ stworzy jednolity rynek przestrzeni kosmicznej, uprości działalność naszych przedsiębiorstw w sektorze kosmicznym i stworzy nowe możliwości rynkowe. Dopilnuję, by normalizacja odgrywała kluczową rolę we wdrażaniu unijnego prawa kosmicznego. Ustanawiając wspólne podejście, wspólne normy i odpowiednie mechanizmy koordynacji, wyznaczmy drogę do konkurencyjnego unijnego przemysłu kosmicznego. W ramach tego procesu na początku 2024 r. przeprowadzono gruntowną ocenę skutków. Jej ustalenia były jednoznaczne: potrzebujemy wspólnych zasad, aby operatorzy prowadzący działalność w przestrzeni kosmicznej mogli sprawnie świadczyć usługi w całej Unii. Unijne prawo kosmiczne jest najodpowiedniejszym narzędziem do stworzenia jednolitego rynku przestrzeni kosmicznej, zwiększenia globalnej konkurencyjności unijnego przemysłu kosmicznego i zapewnienia równych warunków działania wszystkim operatorom. Przemysł i inne kluczowe zainteresowane strony wyraziły ogólne poparcie dla tego podejścia w trakcie procesu konsultacji.

Będę pracować nad utworzeniem europejskiego jednolitego rynku obronnego. Komisja zaproponuje Europejski Fundusz Konkurencyjności, aby zachęcić do inwestycji w technologie strategiczne w takich obszarach jak sztuczna inteligencja, przestrzeń kosmiczna, czyste technologie, biotechnologia, a także projekty będące przedmiotem wspólnego europejskiego zainteresowania. Będziemy dążyć do wykorzystania siły naszego budżetu do pobudzania inwestycji prywatnych i ograniczania związanego z nimi ryzyka w realizacji naszych wspólnych celów, ponieważ Europa może wykorzystać swoją kolektywną siłę do wspólnego inwestowania w ambitne wspólne projekty.

7. Jakie konkretne środki przewiduje Pan, aby zwiększyć zdolność przemysłu obronnego do wydajnego i konkurencyjnego zapewniania wystarczających ilości odpowiednich produktów i usług? W jaki sposób planuje Pan rozszerzyć zdolności przemysłu obronnego w całej UE, aby zmniejszyć nadmierną zależność zewnętrzną, w szczególności MŚP i małych spółek o średniej kapitalizacji, bez uszczerbku dla budżetu przeznaczanego na inne unijne strategie polityczne? Jakie środki przewiduje Pan, aby zapewnić przemysłowi europejskiemu lepszy dostęp do surowców i kluczowych komponentów oraz aby złagodzić ograniczenia w stosowaniu niektórych technologii? Jakie są Pańskie plany, by zwiększyć atrakcyjność zakupu europejskich produktów i usług związanych z obronnością? W jaki sposób zamierza Pan dopilnować, aby unijne wsparcie dla europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego (EDITB) było zgodne z włączaniem MŚP i spółek o średniej kapitalizacji do łańcuchów dostaw i pobudzaniem prawdziwie nowych partnerstw między podmiotami z różnych państw członkowskich? Ogólniej rzecz ujmując, jak wzmocni Pan współpracę między państwami członkowskimi i jaką rolę przewiduje Pan dla Europejskiej Agencji Obrony? Jak wyobraża Pan sobie kształtowanie współpracy transgranicznej i potencjalną specjalizację w przemyśle obronnym? Jaką rolę odegrają Pana zdaniem technologie cyfrowe w obronności europejskiej? Jak wykorzystalby Pan maksymalnie budżet i struktury EDIP? Jakie byłyby

według Pana odpowiednie zasoby finansowe dla EDIP i powiązanych obecnych instrumentów? Jak zamierza Pan je zapewnić? W jaki sposób zadba Pan o to, by EDIP mógł przynieść maksymalne korzyści przemysłowi unijnemu i co sądzi Pan o jego kryteriach kwalifikowalności? Jak jest Pana zdanie na temat podejścia UE do bezpośredniego finansowania ukraińskiego przemysłu obronnego i czy przewiduje Pan wzmocnienie tego podejścia? Jak wyobraża Pan sobie przyszłość EDIP po 2027 r.?

Aby osiągnąć gotowość obronną, Unia i jej państwa członkowskie muszą nie tylko posiadać, ale również wykorzystywać stałą dostępność pełnego spektrum zdolności potrzebnych do radzenia sobie z najbardziej ekstremalnymi sytuacjami militarnymi. Oznacza to opanowanie wszystkich technologii krytycznych i zapewnienie bezpieczeństwa dostaw wszelkiego potrzebnego sprzętu bez żadnych ograniczeń w jego stosowaniu.

Jestem głęboko przekonany, że aby osiągnąć ten cel, UE powinna móc polegać na konkurencyjnej w skali globalnej, a jednocześnie elastycznej i odpornej bazie technologiczno-przemysłowej sektora obronnego, która jest w stanie reagować w sposób ilościowy i terminowy na wszelkie potrzeby wyrażone przez państwa członkowskie w celu powstrzymania lub przetrwania wszelkich zagrożeń. Taka unijna baza technologiczno-przemysłowa sektora obronnego (EDTIB) musi być również odporna na wszelkie wstrząsy, aby jej łańcuchy dostaw nadal spełniały swoją rolę w warunkach najpoważniejszych ograniczeń.

Moim pierwszym celem będzie zatem wprowadzenie nowych środków w celu pełnego wykorzystania potencjału jednolitego rynku produktów związanych z obronnością. Pozwoliłoby to unijnemu przemysłowi obronemu czerpać korzyści z większego rynku, zwiększając efektywność, ale również poprawiając dostęp do innowacji.

Ponadto transgraniczne uczestnictwo MŚP w łańcuchach dostaw w dziedzinie obronności jest kluczowym parametrem osiągnięcia prawdziwego jednolitego europejskiego rynku produktów i usług związanych z obronnością. W związku z tym uważam, że możemy wykorzystać udane doświadczenia związane z Europejskim Funduszem Obronnym, którego 1/3 beneficjentów to MŚP. Podobnie inne instrumenty mają ułatwić MŚP dostęp do finansowania, np. już istniejący instrument kapitałowy na rzecz obronności oraz fundusz na rzecz przyspieszenia transformacji łańcucha dostaw, zaproponowany we wniosku dotyczącym rozporządzenia w sprawie EDIP. Jeśli moja kandydatura na komisarza do spraw obrony i przestrzeni kosmicznej zostanie zatwierdzona, MŚP pozostaną głównym punktem uwagi we wszystkich unijnych programach dotyczących przemysłu obronnego wspierających EDTIB i będziemy nadal szukać nowych sposobów i środków ich wspierania, koncentrując się w szczególności na uproszczeniu.

Będę gotowy do intensywnej współpracy ze współprawodawcami, aby zapewnić szybkie przyjęcie przez nich naszego najnowszego wniosku dotyczącego rozporządzenia ustanawiającego Program na rzecz europejskiego przemysłu obronnego (EDIP). Program ten obejmuje szereg środków mających na celu wdrożenie ambitnych celów określonych w Strategii na rzecz europejskiego przemysłu obronnego (EDIS) i zapewnia wsparcie finansowe na rzecz zwiększenia konkurencyjności EDTIB z proponowanym budżetem w wysokości 1,5 mld euro.

EDIP zapewni nowe zachęty i ramy w celu stymulowania i ułatwienia agregacji popytu na produkty EDTIB oraz dalszych inwestycji w rozwój naszego przemysłu obronnego. W szczególności, jeżeli chodzi o wsparcie konkurencyjności EDTIB, EDIP będzie finansowo wspierać rozwój europejskich zdolności produkcyjnych w zakresie odpowiednich produktów związanych z obronnością, zapewniając państwom członkowskim ich dostępność w odpowiednim czasie i na dużą skalę, poprzez rozszerzenie logiki interwencji badanej na podstawie rozporządzenia w sprawie wspierania produkcji amunicji (ASAP). Ponadto EDIP wprowadzi również środki mające na celu zwiększenie atrakcyjności zakupów europejskich produktów związanych z obronnością. Komisja zaproponowała utworzenie europejskiego mechanizmu sprzedaży na potrzeby wojska, którego celem jest wspieranie dostępności i ułatwianie nabywania sprzętu wyprodukowanego w UE. Mechanizm ten obejmuje opracowanie katalogu sprzętu produkowanego przez EDTIB oraz utworzenie europejskich puli gotowości obronnej w celu zwiększenia dostępności produktów i przyspieszenia czasu ich dostawy.

Konkurencyjność i atrakcyjność EDTIB zależy również od jej potencjału innowacyjnego, który należy wspierać poprzez odpowiednie inwestycje. W tym względzie technologie cyfrowe mogą wzmocnić europejską obronność w wielu obszarach, od cyberbezpieczeństwa po zaawansowane operacje wojskowe. Kluczowe zastosowania technologii cyfrowych są już uwzględnione w ramach Europejskiego Funduszu Obronnego. Należy jednak zrobić więcej, aby zagwarantować, że EDTIB zapewni naszym siłom zbrojnym najnowocześniejsze rozwiązania, dlatego zamierzam wspierać inwestycje UE w innowacje w dziedzinie obronności.

Bez wystarczających inwestycji nie może być jednak mowy o gotowości obronnej ani o dobrze prosperującym jednolitym rynku i EDTIB. Moim drugim celem będzie zatem wspieranie wszelkimi możliwymi sposobami i

środkami znacznego wzrostu poziomu inwestycji w europejski przemysł obronny. W następnym dziesięcioleciu potrzebujemy większych inwestycji ze strony państw członkowskich, aby pilnie nadrobić zaległości w związku z obecną luką inwestycyjną w dziedzinie obronności wynoszącą ponad 400 mld euro. Potrzebujemy nie tylko większych inwestycji, ale również lepszych inwestycji, realizowanych wspólnie i przynoszących korzyści EDTIB, aby stworzyć wymagany efekt skali.

Dlatego powinniśmy wydawać więcej, lepiej i wspólnie. Biorąc pod uwagę wyzwania w zakresie bezpieczeństwa, przed którymi stoi Europa, jestem przekonany, że państwa członkowskie i Parlament Europejski będą wspierać to podejście.

Wsparcie UE powinno opierać się na planie działania EDIP i obejmować wszystkie nasze logiki interwencji wspierające konkurencyjność EDTIB, tj. wsparcie wspólnych badań i rozwoju, inwestycji produkcyjnych i wspólnych zamówień.

Nasze wydatki muszą być bardziej wspólne i spójne. W związku z tym będę się zawsze angażował w zachęcanie państw członkowskich do pełnego wykorzystania istniejących inicjatyw i ram na szczeblu UE, w tym inicjatyw i ram opracowanych i zarządzanych w ramach Europejskiej Agencji Obrony (EDA). Na przykład skoordynowany roczny przegląd w zakresie obronności (CARD), stała współpraca strukturalna (PESCO), a także plan rozwoju zdolności (CDP) mają ukierunkowywać i ułatwiać współpracę państw członkowskich w dziedzinie obronności. Jestem przekonany, że ścisła współpraca między służbami Komisji, EDA i Europejską Służbą Działań Zewnętrznych będzie miała kluczowe znaczenie dla zapewnienia spójnego podejścia między wszystkimi inicjatywami obronnymi UE.

Lepiej się rozwijająca EDTIB może jednak znacząco przyczynić się do gotowości obronnej tylko wtedy, gdy będzie odporna na najbardziej ekstremalne nieprzewidziane zdarzenia. Przemysł obronny jest bezużyteczny, jeżeli przestaje zaopatrywać państwa członkowskie, gdy najbardziej tego potrzebują. Moim trzecim celem będzie zatem znaczne wzmocnienie ogólnej odporności EDTIB. Oznacza to poprawę trwałego dostępu europejskich przedsiębiorstw z sektora obronnego do krytycznych surowców, komponentów i technologii; ustanowienie solidnego zarządzania jednolitym rynkiem; oraz zapobieganie wszelkim ograniczeniom w stosowaniu produktów związanych z obronnością. W odniesieniu do ostatniej z tych kwestii należy podkreślić, że EDIP ma na celu wspieranie długoterminowych projektów strukturalnych wykraczających poza działania nadzwyczajne. W związku z tym uważam, że zestaw warunków kwalifikowalności, oparty na planie działania Europejskiego Funduszu Obronnego, jest właściwy, aby zwiększyć naszą gotowość obronną i jej skuteczność.

Jako komisarz do spraw obrony i przestrzeni kosmicznej będę współpracować ze współprawodawcami w celu wdrożenia środków EDIP, w tym systemu bezpieczeństwa dostaw. System ten będzie chronił państwa członkowskie i pomoże przemysłowi uzyskać dostęp do zasobów niezbędnych do produkcji obronnej. Wsparcie ze strony Parlamentu Europejskiego będzie miało kluczowe znaczenie dla wdrożenia tego systemu, który pomoże w zarządzaniu zakłóceniami w łańcuchu dostaw dzięki elastycznym ramom zarządzania kryzysowego.

Żaden z powyższych celów nie może jednak zostać osiągnięty bez mojego czwartego, stałego i przekrojowego celu: zaszczerpić prawdziwego ducha solidarności i współpracy europejskiej we wszystkim, co robimy w dziedzinie obronności na szczeblu UE. Musi się to przekładać nie tylko na współpracę, która stanie się normą wśród państw członkowskich w odniesieniu do inwestycji w obronność, ale również na prawdziwy cel, jakim jest włączenie poprzez zlokalizowanie w Europie łańcuchów dostaw, gdy tylko będzie to możliwe.

Wreszcie, taka zasada solidarności musi znaleźć najbardziej oczywiste i solidne przełożenie w niezachwianym wsparciu, które jesteśmy winni i musimy nadal oferować Ukrainie. I to będzie mój piąty i być może najbardziej przekonujący cel: zmobilizować wszystkie nasze wysiłki i energię, aby pomóc Ukrainie wygrać wojnę. Krótkoterminowym priorytetem w tym zakresie jest przyspieszenie pomocy na rzecz zwiększenia zdolności przemysłu obronnego Ukrainy. Cel ten zostanie osiągnięty poprzez integrację przemysłu obronnego i kosmicznego Ukrainy i UE oraz poprzez zapewnienie Ukrainie dostępu do innych instrumentów wsparcia UE dzięki EDIP, a także poprzez wspieranie współpracy przemysłowej w dziedzinie przestrzeni kosmicznej. Celem EDIP jest również wspieranie odbudowy, przywrócenia działalności i modernizacji ukraińskiego przemysłu obronnego, choć na razie bez przydziału środków budżetowych.

W związku z tym będę współpracować z Parlamentem i państwami członkowskimi, aby zapewnić znalezienie wiarygodnego rozwiązania umożliwiającego odpowiednie finansowanie zaproponowanego w ramach EDIP Instrumentu Wsparcia Ukrainy. Biorąc pod uwagę wcześniejsze stanowiska zajmowane przez Państwa instytucję, sądzę, że pozytywnie odnieśliby się Państwo do tego celu, o ile i gdy zostanie on zaakceptowany przez Radę.

To kompleksowe podejście nie tylko wzmocni bezpośrednie zdolności obronne Ukrainy, ale także stworzy podstawy długoterminowej integracji i modernizacji jej przemysłu obronnego i kosmicznego w ramach europejskich.

8. Jak konkretnie planuje Pan zapewnić strategiczną autonomię UE w sektorze kosmicznym i promować rolę UE jako partnera na arenie międzynarodowej? Jakie działania podejmie Pan, aby zapewnić dalszy rozwój konkurencyjnego europejskiego przemysłu kosmicznego? Jak zadba Pan o to, by unijny sektor kosmiczny zaspokajał wewnętrzny popyt UE na technologie kosmiczne? Jak zapewni Pan włączenie MŚP i małych spółek o średniej kapitalizacji do łańcuchów dostaw? Jak wyjaśnilby Pan rozbieżny rozwój przemysłowy w tym sektorze w UE, USA i innych krajach? Jak wyobraża Pan sobie przyszłość unijnego prawa kosmicznego? Jakie przepisy powinno obejmować i kiedy zostanie przedstawione? Jak zajmie się Pan aktualnym problemem dostępu do przestrzeni kosmicznej i jakie elementy będzie obejmowała unijna polityka dotycząca rakiet nośnych, włącznie z alternatywnymi zdolnościami wynoszenia w przestrzeń kosmiczną? Jak stawia Pan czoła wyzwaniu zrównoważonego użytkowania przestrzeni kosmicznej?

UE jest światową potęgą kosmiczną i światowym liderem w dziedzinie obserwacji Ziemi dzięki naszemu sztandarowemu programowi Copernicus, a także w dziedzinie nawigacji satelitarnej za pośrednictwem programu Galileo. Jesteśmy zdeterminowani, aby pozostać silnym globalnym graczem w dziedzinie przestrzeni kosmicznej.

Jednocześnie w ostatnich latach UE straciła swoją wiodącą pozycję na rynku, zwiększyła swoją zależność w kilku dziedzinach związanych z przestrzenią kosmiczną, a unijny przemysł kosmiczny ma trudności z utrzymaniem konkurencyjności. Stany Zjednoczone są dominującym globalnym graczem w sektorze kosmicznym, korzystającym z wysoce zintegrowanej strategii krajowej i solidnego ekosystemu inwestycyjnego. W ujęciu liczbowym Stany Zjednoczone inwestują pięciokrotnie więcej niż UE, a inwestycje Chin będą wkrótce dwukrotnie wyższe niż w unijnym budżecie kosmicznym. Prowadzi to do znacznej luki inwestycyjnej w UE.

W tym kontekście uważam, że aby wspierać silny i innowacyjny przemysł kosmiczny UE, potrzebujemy trzech głównych elementów. Po pierwsze, UE powinna wykorzystać europejski popyt instytucjonalny do pobudzenia wzrostu sektora oraz umożliwić przemysłowi i MŚP zwiększenie skali, a także wspierać zaufane i odporne łańcuchy dostaw w UE. Po drugie, UE musi dostosować swoje inwestycje w badania i rozwój w dziedzinie przestrzeni kosmicznej do wymaganego poziomu ambicji i zwiększyć skuteczność tych inwestycji. Po trzecie, UE powinna wykorzystywać synergie między sektorem przestrzeni kosmicznej a sektorem obrony poprzez wspieranie kompatybilnych cywilnych i obronnych programów kosmicznych.

UE musi wzmocnić swój autonomiczny dostęp do przestrzeni kosmicznej poprzez dywersyfikację rozwiązań w zakresie usług wynoszenia na orbitę, zwiększoną konkurencję i rozwój silnej oferty usług wynoszenia na orbitę, w tym na potrzeby obronności.

Po pierwsze, musimy połączyć europejski popyt instytucjonalny na rakiety nośne ze strony UE, Europejskiej Agencji Kosmicznej i państw członkowskich. Musimy zwiększyć popyt krajowy w celu wsparcia unijnych rozwiązań w zakresie usług wynoszenia na orbitę, rozpoczynając od cyfrowej platformy wymiany informacji, aby wspierać agregację popytu i wspólne zamówienia. Po drugie, musimy wspierać rozwój nowych rozwiązań w zakresie wynoszenia na orbitę poprzez nowe systemy zamówień publicznych i wspierać przełomowe innowacje. Po trzecie, musimy wspierać infrastrukturę krytyczną UE, w szczególności obiekty testowe i wynoszenia na orbitę.

Obok dużych przedsiębiorstw ważną rolę w gospodarce kosmicznej mają do odegrania małe i średnie przedsiębiorstwa. Obecnie około 400–500 MŚP wnoszą wkład w europejski łańcuch dostaw w sektorze kosmicznym. Obserwujemy również, że coraz więcej przedsiębiorstw typu *start-up* w ramach New Space opracowuje przełomowe technologie, nowe modele biznesowe i bardziej opłacalne rozwiązania. Jestem głęboko przekonany, że musimy w pełni wykorzystać innowacyjny potencjał tych przedsiębiorstw typu *start-up* i MŚP. Przedsiębiorstwa te muszą być w stanie zwiększać skalę działalności, rozwijać się i stawać się wiarygodnymi dostawcami. Powinniśmy nadal dostosowywać nasze przepisy i procesy udzielania zamówień, aby były szybsze, sprawniejsze i bardziej przyjazne dla innowacyjnych przedsiębiorstw typu *start-up* i MŚP. Kluczowa jest również większa skłonność do podejmowania ryzyka.

Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, zamierzam oprzeć się na inicjatywie CASSINI, która wspiera innowacyjny potencjał europejskich przedsiębiorstw New Space. Musimy poprawić dostęp przedsiębiorstw typu *start-up* i MŚP do zamówień publicznych w ramach całego Unijnego programu

kosmicznego, podjąć działania w celu stworzenia sprawniejszego instrumentu zamówień publicznych oraz poprawić dostęp do kapitału wzrostu wspierającego innowacyjne przedsiębiorstwa typu *start-up* i *scale-up* w UE.

Przyszłe unijne prawo kosmiczne będzie miało kluczowe znaczenie dla konsolidacji tego podejścia poprzez utworzenie jednolitego rynku przestrzeni kosmicznej i wspieranie konkurencyjności unijnego przemysłu kosmicznego. Powinien on obejmować wiążące wymogi dotyczące bezpieczeństwa, odporności i zrównoważonego charakteru operacji kosmicznych, obejmujących zarówno satelity, jak i rakiety nośne, a także wprowadzać istotne środki wspierające rozwój nowych rynków, na przykład w odniesieniu do operacji i usług w przestrzeni kosmicznej lub cyberbezpieczeństwa w przestrzeni kosmicznej.

Wysiłki te należy wzmocnić aktywnymi działaniami informacyjnymi UE, zarówno dwustronnymi z partnerami strategicznymi, jak i w kontekście wielostronnym, w tym z Organizacją Narodów Zjednoczonych, w celu promowania norm, wartości i priorytetów UE na całym świecie.

Podsumowując, jestem zdania, że aby umocnić naszą pozycję jako światowej potęgi kosmicznej, zachować swobodę działania w przestrzeni kosmicznej i zapewnić strategiczną autonomię, UE potrzebuje następujących zdolności strategicznych: 1) wykorzystanie przestrzeni kosmicznej na Ziemi – które opanowaliśmy dzięki naszym sztandarowym projektom kosmicznym: Galileo, Copernicus oraz, w niedalekiej przyszłości, IRIS²; 2) dostęp do przestrzeni kosmicznej – który wzmocnimy; 3) monitorowanie przestrzeni kosmicznej – które rozszerzymy; oraz 4) działania w przestrzeni kosmicznej – które przyspieszymy.

Pytania Komisji Transportu i Turystyki

9. Zgodnie z jednostronnym pismem określającym zadania przewodnicząca Ursula von der Leyen zleciła przyszłemu komisarzowi do spraw transportu dalsze wzmocnienie korytarzy infrastruktury transportowej podwójnego zastosowania w całej sieci transeuropejskiej, a także współpracę z państwami członkowskimi, aby wzmocnić mobilność wojskową. Priorytety te wymieniono również w piśmie określającym zadania przyszłego komisarza do spraw obrony i przestrzeni kosmicznej. Jakie działania zamierza Pan podjąć we współpracy z przyszłym komisarzem do spraw transportu, aby osiągnąć te cele, biorąc pod uwagę obecne wyzwania geopolityczne, przed którymi stoi UE? Jak mógłby Pan wspierać wykorzystanie infrastruktury transportowej podwójnego zastosowania za pomocą badań i rozwoju, w tym wspólnych przedsięwzięć i partnerstw publiczno-prywatnych?

Zacznę od podkreślenia znaczenia mobilności wojskowej w obecnym kontekście geopolitycznym i w warunkach wojny na naszych granicach. Państwa instytucja, która zaproponowała, aby państwa członkowskie uwzględniły potrzeby w zakresie mobilności wojskowej przy budowie lub modernizacji infrastruktury transeuropejskiej sieci transportowej (TEN-T), zgadza się z tym poglądem.

Aby móc reagować na kryzys i przyczynić się do gotowości Unii, w tym wspierać Ukrainę pomocą wojskową, ale także utrzymać postawę odstrasżającą, państwa członkowskie muszą być w stanie szybko i na dużą skalę przemieszczać swoje siły zbrojne i sprzęt. Moim zdaniem musimy skupić się na trzech głównych elementach: infrastrukturze podwójnego zastosowania, aspektach regulacyjnych i odporności.

Chociaż w UE poczyniono już znaczne postępy, uważam, że musimy przyspieszyć nasze działania. UE zainwestowała już 1,79 mld euro w infrastrukturę transportową podwójnego zastosowania. Projekty te zbliżają nas do rozwoju korytarzy mobilności wojskowej równoległe do sieci TEN-T w Europie. Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza do spraw obrony i przestrzeni kosmicznej zostanie zatwierdzona, będę współpracować z komisarzem ds. zrównoważonego transportu i turystyki, aby zagwarantować, że wysiłki na rzecz uruchomienia wystarczającego budżetu na inwestycje związane z obronnością w następnych WRF będą również korzystne dla infrastruktury mobilności wojskowej.

Powinniśmy wyciągnąć wnioski z doświadczeń Ukrainy i rozszerzyć infrastrukturę mobilności wojskowej na wszystkie aspekty logistyczne, w tym centra logistyczne, paliwa, części zamienne, zdolności w zakresie napraw i amunicję. Gotowość obronna UE zależy od dostępności wzdłuż korytarzy tych zasobów, umożliwiających szybkie i skuteczne operacje. Niedawna aktualizacja mająca na celu uwzględnienie infrastruktury paliwowej jest pozytywnym krokiem w tym kierunku.

Finansowane przez UE prace badawczo-rozwojowe wspierają już rozwój infrastruktury mobilności wojskowej. W ramach Europejskiego Funduszu Obronnego realizowane są obecnie trzy projekty, w tym projekty dotyczące rozwoju cyfrowego systemu bezpiecznej wymiany informacji dotyczących mobilności wojskowej (9 mln euro) oraz badania dotyczące solidnej platformy lotniczej i przyszłej Inicjatywy Uzyskania Zdolności Strategicznego Transportu Powietrznego (20 mln euro).

Badania i rozwój mogą również odgrywać istotną rolę w zapewnianiu odporności i bezpieczeństwa infrastruktury wojskowej. Dostrzegam również potencjał Europejskiego Funduszu Obronnego do odegrania większej roli w opracowywaniu rozwiązań w zakresie rozwoju i ochrony infrastruktury mobilności wojskowej.

Sama infrastruktura nie zapewni jednak szybkiego i niezakłóconego przemieszczania się sił zbrojnych w całej Europie i poza nią. Względy i wrażliwości regulacyjne, prawne, polityczne i bezpieczeństwa spowalniają tempo rozwoju mobilności wojskowej w Europie.

Zasadnicze znaczenie mają trwałe inwestycje w multimodalną, transgraniczną infrastrukturę podwójnego zastosowania i logistykę. Rozważam przyspieszenie w usuwaniu barier, aby przenieść mobilność wojskową na wyższy poziom – nadszedł czas na odważne rozwiązania, ponieważ na naszych granicach rosną zagrożenia. Kluczowym działaniem krótko- i średnioterminowym powinno być przekształcenie mobilności wojskowej w kompleksowe wojskowe zasoby logistyczne. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona przez Parlament Europejski, będę dążyć do osiągnięcia tych celów, w szczególności w zakresie rozwoju korytarzy mobilności i usunięcia wąskich gardeł regulacyjnych w tej dziedzinie.

Na koniec chciałbym również wesprzeć komisarza do spraw zrównoważonego transportu i turystyki w realizacji Planu działania na rzecz mobilności wojskowej, zwiększając wsparcie dla projektów mobilności wojskowej i ewentualnych przyszłych priorytetowych korytarzy mobilności wojskowej.

Pytanie Podkomisji Bezpieczeństwa i Obrony

10. W sprawozdaniu Dragiego podkreślono między innymi potrzebę inwestycji w obronność europejską. Jako pierwszy komisarz do spraw obrony i przestrzeni kosmicznej będzie Pan musiał dopilnować, by w priorytetach obecnych budżetów rocznych i kolejnych wieloletnich ram finansowych (WRF), które zostaną wynegocjowane i przyjęte podczas obecnej kadencji, należycie uwzględniono obronę. W jaki sposób zadba Pan o to, by stała się ona prawdziwym priorytetem w tym procesie, a w szczególności, by na EFO, EDIP i wszystkie następne wnioski w ramach EDIS przeznaczono wystarczające środki finansowe w perspektywie krótko- i długoterminowej? Jak zapatruje się Pan na inne możliwości finansowania obrony, np. zasoby własne czy propozycje, by wspierać mobilizowanie inwestycji prywatnych, takie jak reforma statutu Europejskiego Banku Inwestycyjnego, wykorzystanie zamrożonych aktywów rosyjskich i euroobligacje?

W sprawozdaniu Dragiego podkreślono połączenie słabości strukturalnych wpływające na konkurencyjność europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego (EDTIB). W sprawozdaniu wskazano m.in. niewystarczające wydatki publiczne na obronność (łącznie wydatki na obronność 27 państw członkowskich UE stanowią obecnie około jednej trzeciej wydatków USA, przy szybko rosnących wydatkach w Chinach) oraz ograniczony dostęp do finansowania. Jeśli chodzi o tę ostatnią kwestię, chociaż Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) znacznie zwiększył ostatnio wsparcie dla technologii podwójnego zastosowania i MŚP w branży bezpieczeństwa i obrony, jego polityka udzielania pożyczek nadal wyklucza finansowanie amunicji i broni, a także sprzętu lub infrastruktury przeznaczonych wyłącznie do użytku wojskowego/policyjnego.

Jeśli chodzi o finansowanie publiczne i inwestycje publiczne, jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza do spraw obrony i przestrzeni kosmicznej zostanie zatwierdzona, będę dążyć do jak najefektywniejszego wykorzystania zasobów dostępnych w budżecie UE. Oznacza to po pierwsze podjęcie decyzji w sprawie priorytetowych obszarów wydatków na obronność, a po drugie omówienie, które z tych priorytetów wymagają wspólnego finansowania na szczeblu UE, aby osiągnąć je w krótszym terminie i przy niższych kosztach ogólnych.

Biała księga w sprawie przyszłości obronności europejskiej, którą mam przedstawić wraz z wysoką przedstawicielką do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w ciągu pierwszych 100 dni kadencji, określi potrzeby inwestycyjne potrzebne do przygotowania UE i państw członkowskich na najbardziej ekstremalne sytuacje militarne.

Jeśli chodzi o sposób finansowania tych potrzeb w ramach obecnego budżetu UE, należy przypomnieć, że szybkie przyjęcie Programu na rzecz europejskiego przemysłu obronnego (EDIP) uwolniłoby 1,5 mld euro, w szczególności aby przyczynić się do zwiększenia gotowości przemysłu obronnego UE. Nadal należy znaleźć rozwiązanie w zakresie odpowiedniego finansowania Instrumentu Wsparcia Ukrainy w ramach EDIP.

Ponadto, jako komisarz do spraw obrony i przestrzeni kosmicznej, zapewnię również szybkie wdrożenie aktu na rzecz wzmocnienia europejskiego przemysłu obronnego przez wspólne zamówienia (EDIRPA) oraz aktu o wspieraniu produkcji amunicji (ASAP).

Ponadto, aby zwiększyć naszą gotowość obronną, musimy włączyć tę kulturę do głównego nurtu polityki UE i zająć się kwestią dostępu do finansowania. Warianty finansowania stanowią wyzwanie: wymagają one dodatkowych wkładów krajowych do budżetu UE, albo porozumienia w sprawie nowych zasobów własnych UE. Nowy specjalny program pożyczkowy na inwestycje w obronność oznaczałby również dodatkowe wkłady krajowe lub nowe zasoby własne na pokrycie kosztów spłaty w przyszłości.

Biorąc pod uwagę te ograniczenia, zachęcanie do prywatnych inwestycji w obronność staje się kluczowe dla finansowania i ograniczania ryzyka wspólnych projektów obronnych i innowacji w dziedzinie obronności. Jak wskazano w piśmie określającym moje zadania, zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia tego celu będzie miała intensywna współpraca z EBI, innymi instytucjami finansowymi i bankami prywatnymi.

Zmiana polityki kredytowej EBI, a także podejście polegające na podejmowaniu większego ryzyka we wspieraniu najbardziej zaawansowanych technologii, takich jak technologia kosmiczna, przyniosłoby znaczne korzyści europejskiemu przemysłowi obronemu. Uwolniłoby to fundusze i wysłało bardzo potrzebny sygnał do reszty rynku.

W Strategii na rzecz europejskiego przemysłu obronnego (EDIS) proponuje się konkretne działania mające na celu pokonanie istniejących barier, w tym zapewnienie wytycznych dotyczących stosowania unijnych ram zrównoważonego finansowania w dziedzinie obronności oraz ustanowienie dialogu na wysokim szczeblu z sektorem finansowym. Zamierzam dążyć do lepszego uznania suwerenności, odporności i bezpieczeństwa UE w ramach zrównoważonego finansowania.

Proponowany EDIP obejmuje Fundusz na rzecz Przyspieszenia Transformacji Łańcuchów Dostaw w Sektorze Obronności (FAST), którego celem jest ułatwienie dostępu do finansowania MŚP i małym spółkom o średniej kapitalizacji w sektorze obrony. Wysiłki te, w połączeniu z nieustannym wspieraniem EBI w celu dalszego ograniczania lub usuwania wyłączeń związanych z obronnością z ich polityki udzielania pożyczek, przyczynią się do stworzenia bardziej sprzyjającego otoczenia dla inwestycji i innowacji w dziedzinie obronności w całej UE.

W dłuższej perspektywie musimy znacznie zwiększyć zarówno publiczne, jak i prywatne inwestycje w badania i rozwój w dziedzinie obronności. Agencja Zaawansowanych Projektów Badawczych w Obszarze Obronności (DARPA) w USA stanowi inspirujący model do rozważenia dla UE. Moglibyśmy zbadać możliwość ustanowienia podobnego podejścia na szczeblu UE, koncentrującego się na projektach badawczych wysokiego ryzyka obiecujących znaczne korzyści, które mogą zrewolucjonizować zdolności obronne. Taka inicjatywa pobudziłaby najnowocześniejsze badania w obszarach krytycznych, sprzyjałaby przełomowym innowacjom i zapewniłaby suwerenność technologiczną Europy w sektorze obrony. Przyjmując to podejście, UE mogłaby przyspieszyć rozwój przełomowych technologii, wypełnić lukę między badaniami podstawowymi a zastosowaniami wojskowymi oraz utrzymać przewagę konkurencyjną w szybko zmieniającej się sytuacji w zakresie bezpieczeństwa na świecie. Wysiłki te uzupełniłyby nasze istniejące inicjatywy i jeszcze bardziej wzmocniłyby EDTIB.

Ponadto przemysł obronny UE powinien wyciągnąć wnioski z osiągnięć unijnego przemysłu kosmicznego, zwłaszcza w takich obszarach jak wspólny rozwój, wiodące technologie, innowacje i świadczenie usług dla całej UE i poza nią. Wykorzystując te doświadczenia, możemy wspierać podobne sukcesy w naszym sektorze obrony, promując innowacje, współpracę i autonomię strategiczną.

Wreszcie, przed nami jest jeszcze opracowanie kolejnych WRF i ich instrumentów, w których obronność będzie głównym priorytetem.

Musimy najpierw odpowiedzieć na pytanie, co chcemy sfinansować, a następnie znaleźć optymalny sposób na realizację naszych celów, aby osiągnąć jak najlepsze realne wyniki. Dzięki temu zwiększymy wpływ naszego finansowania.

Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza do spraw obrony i przestrzeni kosmicznej zostanie zatwierdzona, będę ściśle współpracować z komisarzem ds. budżetu i administracji publicznej oraz zwalczania nadużyć finansowych, aby upewnić się, że elementy te zostaną uwzględnione podczas przygotowywania kolejnego wniosku w sprawie WRF, który ma zostać przedstawiony w przyszłym roku.

Silna EDTIB jest podstawą Europejskiej Unii Obrony. Musimy współpracować na rzecz wzmocnienia unijnej polityki przemysłowej, zwiększenia wsparcia dla sektora obronnego poprzez położenie nacisku na większą liczbę lepszych i wspólnych inwestycji.